

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: O GUD aff Himlen see her til

Citation: Kingo, Thomas: "O GUD aff Himlen see her til", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 81. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid65745/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

O GUD aff Himlen see her til, Og lad dig det forbarne,
Faa ere de dig tiene vil, Besvigel' er vi arme, Dit Ord
mand agter intet om, Og Troen har fast intet rom Blant alle
Adams Sønner.

5 [2] De lære idel Falsk og sviig, Guds sande Ord vanære, Dog
er de usamdrægtelig I deres vrang Lære: Een dette vil, en anden
det, Bedrage os med Men'skens sæt, Og siunes dog heel fromme.

[3] Gud vil den Lærdom rykke bort, Som vrang Guds Tienist
raader, Der til hver Mund som taler stoort: Hvor er dend som
10 os skader? Vi eene have Ræt og Magt, Saa hvad vi siger, det er
sagt, Trods dem det vil forandre!

[4] Thi siger Gud: For trengsel svar, Som de fortrykte plager,
98 Er det nu Tiid at jeg nedfar, Og deres Suk antager, Mit sa||lig
ord skal nu for Dag, Som lindrer Armes Nød og Nag, Begierlig
15 sted det finder.

[5] Som Ilden prøver Guldet best, Naar dend det heffrigst
brender, Saa mand, naar Modgang trykker mest, Guds ordes Dyd
best kiender: Et Øye vaadt aff Korsens Vand Guds ordes Krafft
best agte kand, Som teer sig allevegne.

[Nr. 43] O GUD aff Himmelen
see her til, Og lad dig det forbarne,
Gandske faa da ere dine Tienere til,
Besvigne ere vi Arme, Dine Ord
vil mand ey give Magt, Og Troen
er skiot gandske forlat, Hos alle Men-
niskens Sønner.

[2] De lære idel Falsk og sviig,
Hvad deres Viisdom paafinde: Deres
Hierte er ikke samdrægtelig, Til
Guds Ord at forkynde: Dend eene
vil dette, dend anden vil det, Be-
drage os med Menniskens sæt, Og
siunes dog hellig udvortis.

[3] Gud vil dend Skriff med
Roden oprykke, Som falsk Hellig-
hed os lærer, Der til deres Tungue
stolt aabenbar, Taler stoort, vi ville

os verge: Vi have Ræt og Magt i
Haand, Hvad vi beskrive, det skal
gaa frem, Hvem er dend der os vil
straffe?

[4] Derfor taler Gud, jeg vil opses,
De Arme legges fast øde, Deres Suk
og sorrig de mig betee, Jeg vil deres
Kæremaal hørs: Mine salige Ord
de skulls nu frem, Begierlig de an-
namme dem, Paa dem de Arme sig
træste.

[5] Mand prøvet Sølf med Ilden
vel, Saa vorder det klart befunden:
Paa Guds Ord mand vel vogte skal,
Disligest i alle stunde. Det vil med
Korsot beskærms best, Saa lærer
os dend hellige Lest, Dets Krafft
lugter i alle Lande.

[6] O milde Gud dit ord bevar, Fra alle falske Lære, At vi, som du her samlet har, Kænd i dit Forsvar være: De onde du her finder nok, Som øde vil din liden Flok: Men Gud forbyd det, Amen.

[7] Dig, Fader, være ævig Priis, Med Christ din Søn vor HÈrre, 5
Dend hellig Aand disligerviis, Aff hiertet vi begjære, Giv os din Naade, styrk vor Troe, At vi her kierlig sammen boe, Og der i ævig Glæde.

D. Mort. Luther.

Paa dend Fierde Søndag 10
i Advent.

Over Epistelen, Phil. 4. Under dend Melodie: 99
Kommer til mig, sagde Guds Søn, etc.

I.

O P, glædes alle, glædes nu! 15
Med Fryd opfylder sind og hu
I HÈrren eders glæde:
Thi JESUS hand er nu saa nær,
Og vil, fordi hand har os kiær,
Udi vort Kiød sig klæde. 20

[6] O milde Gud bevar *dine Ord*,
Fra alle falske *Lærer*, At *alle* vi
her *sammen boe*, Du *vilt vor Beskiærmer*
være: De *Guds forgangne*
monne du her finde, Dit *Folk agte*
de nu over at vinde, O Gud forbyd
dem det, Amen.

[7] *Ære* være dig Fader *ævindelig*,
Og Christ din Søn vor HÈrre,
Der *til vor Trøster* dend hellig
Aand, Aff *Hiertet vi det* begjære:
Giv os din Naade, og styrk vor
Troe, At vi *nilsammen i Kierlighed*
boe, *I et sind efter din Villie*. C

17 eders] eder 12°